

ห้อง เช่า ป่วน ก๊วน คนแปลก?!

7

แต่งเรื่อง Takehaya
ภาพประกอบ Poco
แปล เจษฎา เกரியงเมืองโคตร

E LIGHT NOVEL

<http://shop.dexdub.com/>

ห้อง
เช่า
ป่วน
ก๊วน
คน
แปลก
!?
7

“
...
ซาโตมิคุง
ใจร้าย
”

หัวใจของหญิงสาวที่

ห้องเช่าป่วนก๊วนคนแปลก!? 7

白銀と緑の青き騎士
第二巻

ดิวเฌอ

ห้วนไหวกับคริสต์มาส

ถึง
คราวที่
ซาโตมิ
โคทาโร่
ดวงตก
แล้ว
!!

ห้อง
เช่าใหม่
ควรมี
แปลก?

E LIGHT NOVEL

ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก HOBBY JAPAN

ตัวอย่าง

ภาพประกอบ : Poco

ห้องเช่าป่วน กวนคนแปลก!? เล่ม 7

ประพันธ์โดย Takehaya

ภาพประกอบโดย Poco

แปลโดย เจษฎา เกียรติเม้งโคตร

rokujiyouma no shinryakusya!? 7

© 2011 Takehaya Illustration by Poco

Originally published in Japan in 2011 by HOBBY JAPAN Co.,Ltd.

Thai translation rights © 2014 Interactive Business Co., Ltd.

ISBN 978-616-3630-27-8

บรรณาธิการอำนวยการ พนิดา สกุลพานิช

บรรณาธิการบริหาร กวิน ใจจรัสตันวานิชย์

กองบรรณาธิการ วรพงษ์ เวชสวรรค์

พิสูจน์อักษร วรรณฎ จุฑารักษ์

ฝ่ายศิลป์ เจษฎาพร ภาณุวิศิทธิแสง, พลชัย อธิบาชี,

ปรีดาวรรณ เขียมอุรามางคล, อภิสันธิ์ รสโรตง

จัดพิมพ์โดย บริษัท อินเทอร์เน็ตฟิวชันส์ จำกัด

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2557

พิมพ์, เพลทสีและชาวค่า บริษัท ทวีวัฒน์การพิมพ์ จำกัด โทร. 02-7205014-8

จัดจำหน่ายโดย

ร้านหนังสือทั่วไป บริษัท อินเทอร์เน็ตฟิวชันส์ จำกัด โทร. 02-374-5518

ร้านหนังสือการ์ตูน เจ.ซี.สาส์น (ผ่านฟ้า)

96/10-11 ถนนจักรพรรดิพงษ์ แขวงวัดโสมนัส เขตป้อมปราบ กรุงเทพฯ 10100

โทร. 02-629-9384 โทรสาร 02-639-9349

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

โดย บริษัท อินเทอร์เน็ตฟิวชันส์ จำกัด

ห้ามลอกเลียนแบบส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้

รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่ารูปแบบหรือวิธีการใดๆ ด้วยกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์
การถ่ายภาพ การบันทึก หรือวิธีการอื่นใด โดยไม่ได้รับอนุญาต

**มนุษย์
ใต้พิภพ**

คุราโนะ=คิริส:

มนุษย์ใต้พิภพที่ต้องการสร้างแกนบุชา
ในห้อง 106 เพื่อใช้ในการยึดครองโลก

侵略者

วิญญาณ

**อิวาซังกัง
ซานาเอะ:**

วิญญาณที่อาศัยอยู่ในห้อง 106
ของหอพักโคโรนะ

**มนุษย์
ต่างดาว**

**รูสคาปานัย
ไบ พัลทซ์ฮาร์**

**เทียมิริส เกร
ฟอลโทเซ่**

มนุษย์ต่างดาวที่ต้องการ
ครอบครองห้อง 106 และ
โคทาโร่ เพื่อจะได้ผ่านการ
ทดสอบของปู่สืบทอด
ราชบัลลังก์

**คอสมอส
เพลย์
เยอร์?**

**นิจิโนะ
ยูริกะ:**

เรียกตัวเองว่า
“สาวน้อยเวทมนตร์”
และบอกว่าห้อง 106
กำลังตกอยู่ในอันตราย

ผู้ติดตามและดูแลเทีย

เหล่าคนที่เกี่ยวข้องกับหอพักโคโร:

ซากุระบะ ฮารุมิ

เป็นรุ่นพี่ของโคทาโร่ 1 ปี
และเป็นประธานสมาคม
คิดว่าสิ่งตกทอดที่โคทาโร่
สังกัดอยู่ ร่างกายอ่อนแอ
นิดหน่อย

รุ่นพี่

เจ้าของ
บ้าน

**คาซางิ
ชิสึกะ**

เจ้าของหอพัก
โคโรเนะ และเป็น
เพื่อนร่วมห้อง
ของโคทาโร่

เพื่อน
(เลว)

**มัทสึไดระ
เคนจิ**

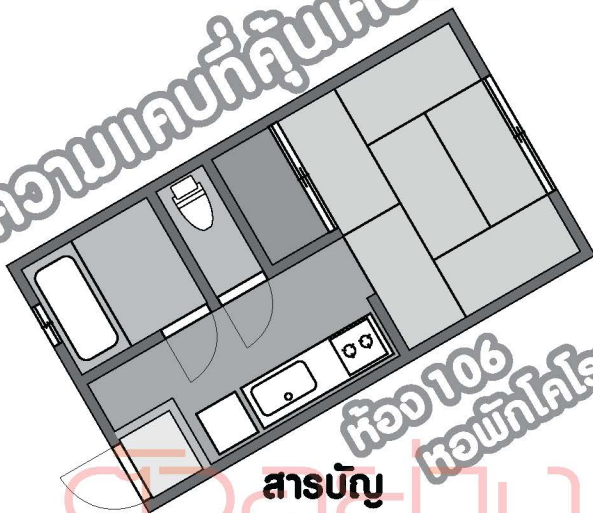
เพื่อนสนิทตั้งแต่เด็กของโคทาโร่

ตัวเอก

ซาโตมิ โคทาโร่

เจ้าของห้อง 106 แห่งหอพักโคโรเนะ

ความลับที่คุ้มเคย!

ห้อง 106
หอพักโคริน:

สารบัญ

วันที่ 22 ธันวาคม (วันอังคาร)

ขานตากลอสกับฮาร์มี 013

วันที่ 22 ธันวาคม (วันอังคาร)

คริสต์มาสของแต่ละคน 043

วันที่ 23 ธันวาคม (วันพุธ)

การทำงานกับอารมณ์แบบเจ้าหญิง 069

วันที่ 24 ธันวาคม (วันพฤหัสบดี)

คริสต์มาสอีฟ 107

วันที่ 10 มกราคม (วันอาทิตย์)

จักรพรรดินีมังกรไฟกับเจ้าหญิงทองคำขาว 143

วันที่ 17 มกราคม (วันอาทิตย์)

อัศวินในอุโมงค์ 163

วันที่ 24 มกราคม (วันอาทิตย์)

คำตอบและคำอธิบาย 185

วันที่ 24 มกราคม (วันอาทิตย์)

สัญญา 231

บทส่งท้ายผู้เขียน 248

ชานตาลอส กับอาร์มู

วันที่ 22 ธันวาคม (วันอังคาร)

ก๊ิง ขลุๆๆๆๆ ...

ลูกโบว์ลิ่งของโคทาโร่กระดอนเบาๆ บนลานโบว์ลิ่งหนึ่งครั้งแล้วกลิ้งตรงไปเรื่อยๆ มันมีความเร็วค่อนข้างสูง แต่จิตใจเดียวก๊ิงวิ่งผ่านเลนโบว์ลิ่งที่มีความยาวกว่ายี่สิบเมตรได้

ป้างงงง

ลูกโบว์ลิ่งวิ่งไปชน핀ตัวหน้าสุดตามคาดและกวาด핀ที่อยู่ข้างหลังต่อไป ฟินที่ไม่ได้อยู่ในแนวเคลื่อนที่ของลูกโบว์ลิ่งต่างก็ถูก핀ตัวอื่นชนล้มไปตามๆ กัน

"ลัมลิ กวาดให้หมดนะเฟ้ย!"

โคทาโร่ส่งเสียงดังก้อง แต่เสียงของเขาก็ส่งไปไม่ถึง핀ทั้งหมด สุดท้ายก็เหลือ핀ตั้งโต๊ะอยู่หนึ่งตัว

"โอ้เว้ย ไม่หมดหรอกเนี่ย"

"โคว์ นายมันเถรตรงเกินไปเฟ้ย"

เคนจิที่นั่งอยู่ตรงเก้าอี้ลูกขึ้นยืนพลางส่งเสียงหัวเราะโคทาโร่ เนื่องจากทั้งสองคนเล่นแบบจับคู่ ครั้งต่อไปจึงถึงคราวเคนจิเป็นคนโยนบ๊าง

"ถ้าไม่ใส่สปินแล้วเลี้ยงพินตัวหน้าสุดไว้ นายคงต้องอาศัยโชคช่วยทุกคร้้งนั่นแหละ"

"หนวกหูน่า ปล่อยให้ฉันทำตามใจเถอะ คนมันไม่ชอบใส่ลูกเล่นนี่หว่า"

"แค่ใส่สปินเขาไม่เรียกว่าลูกเล่นหรือห่วย"

เคนจิเดินไปยืนตรงเลนโบว์ลิ่งแทนโคทาโร่ แล้วโยนลูกออกไปด้วยท่วงท่าอันงดงาม บอลของเคนจิลิ่งไปด้วยความราบรื่นต่างกับโคทาโร่มาก เป็นเพราะเขาใส่สปินไปด้วยนั่นเอง

แคว้ง

และมันก็ชนพินที่เหลืออยู่เพียงตัวเดียวไปเต็มๆ

"โง่ละ"

"เหลือพินอยู่ตัวเดียวไม่ใช่หรออะ จะใส่สปินหรือไม่ใส่ก็เหมือนกันนั่นแหละ"

เพราะการช่วยเหลือของเคนจิจึงทำให้สกอร์ของเฟรมนี้เป็นสเปร์ ทว่าโคทาโร่กลับอารมณ์เสียอย่างบอกไม่ถูก

วันนี้เป็นวันที่สี่สิบสองธันวาคม แม้จะเป็นช่วงบ่ายของวันธรรมดา แต่เพราะอยู่ในช่วงปิดเทอมฤดูหนาวจึงไม่ต้องไปโรงเรียนแต่อย่างใด

ดังนั้นโคทาโร่กับเคนจิจึงใช้วันหยุดนี้ไปเที่ยวเล่นที่หน้าสถานีรถไฟ และทั้งสองคนก็เข้าร่วมการแข่งขันสกอร์แรงกิงของลานโบว์ลิ่งด้วย

"กำไรมากๆ"

"ไม่ใช่รางวัลใหญ่สักหน่อย"

"ทำไมนายชอบเบรกวเวลาที่คนอื่นเขาอารมณ์ดีอยู่เรื่อยเลย
พะแม็กเคนนี่จัง"

ในมือของทั้งสองคนที่เดินออกมาจากลานโบว์ลิ่งมีตัวรางวัล
อยู่ด้วย คะแนนที่ทั้งสองคนช่วยกันทำได้ก็คือหนึ่งร้อยแปดสิบคะแนน
ซึ่งสำหรับมือสมัครเล่นแล้วนี่ถือว่าเป็นคะแนนที่สูงพอควรเลย เพราะ
อย่างนั้นจึงติดอันดับต้นๆ ของแรงกิ้ง และได้บัตรกำนัลสำหรับแลก
ของในย่านร้านค้าหน้าสถานีที่มีมูลค่าสองพันเยนมาด้วย

"ฉันเป็นพวกตั้งเป้าหมายไว้สูงนี่หว่า"

"แต่มันเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของฉันนะพี่"

แม้ของที่ได้อาจจะไม่ได้มีมูลค่ามากมายนัก แต่ก็สามารถ
ช่วยคนที่อาศัยอยู่คนเดียวแบบโคทาโร่ได้มากจริงๆ สำหรับโคทาโร่
ในตอนนี้นะ บัตรกำนัลของย่านร้านค้ามีค่ามากกว่ารางวัลไปเที่ยว
ฮาวายเสียอีก เพราะต่อให้ได้ไปฮาวายก็ต้องเสียเงินซื้ออะไรไม่เข้า
เรื่องจนได้ ดังนั้นบัตรกำนัลมูลค่าสองพันเยนจึงเหมาะกับฤดูหนาว
ที่ต้องใช้เงินมากกว่าปกติที่สุด

"เฮ้อ จริงสิ ฉันมีของขวัญคริสต์มาสให้ผู้ยากไร้แบบนาย
ด้วยนะ"

จู่ๆ เคนจิกก็ทำท่านึกอะไรออกแล้วเริ่มคุ้ยกระเป๋าตัวเอง พอ
โคทาโร่หันไปหาก็เป็นตอนที่เคนจิกเอาสิ่งตีพิมพ์ขนาดเล็กสองเล่มออก
มาจากกระเป๋าพอดี

"อะไรนะ"

"ยังจะมาอะไรอะไรอีกล่ะ เรามาเจอกันเพราะเรื่องนี้ไม่ใช่หรอ?"

"จริงด้วยแฮะ"

บนหน้าปกของสิ่งตีพิมพ์ที่เคนจิเอาออกมาหน้านั้นถูกเขียนไว้ว่า 'เจ้าหญิงทองคำพบกับอัศวินสีฟ้า บทที่ 2' อยู่ด้วย มันเป็นบทละครใหม่ที่เพิ่งเขียนเสร็จเมื่อวันก่อนนั่นเอง

โคทาโร่มาพบกับเคนจิในวันนี้เพื่อเที่ยวเล่นก็จริง แต่สาเหตุที่ต้องมาพบกันก็เพื่อมาเอาบทละครเล่มนี้นี่แหละ

"เห ครึ่งนี้เข้าเล่มมาอย่างเรียบร้อยเลยหรอเนี่ย"

โคทาโร่พลิกบทละครดูด้วยความประทับใจ บทละครในครั้งก่อนเป็นการถ่ายเอกสารแล้วใช้คลิปหนีบไว้ แต่ครึ่งนี้มันถูกพิมพ์ออกมาเป็นเล่มอย่างสวยงามเลยทีเดียว

"ครึ่งนี้ได้งับมาเยอะนี่นา"

"เหมือนไม่ใช่เรื่องของตัวเองเลยแฮะ"

เป็นเพราะการแสดงละครครั้งก่อนได้รับความนิยมสูง ทางโรงเรียนจึงให้งบประมาณมาาก แถมร้านค้าในย่านร้านค้ายังช่วยเป็นสปอนเซอร์อีก ก็เลยทำให้การแสดงในครั้งนี้ยิ่งใหญ่พอสมควร

"ว่าแต่ทำไมถึงมีอยู่สองเล่มเนี่ย?"

"ของรุ่นพี่ซากุระบะเง ต้องพบกันที่ชมรมอยู่แล้วไม่ใช่หรอ?"

"อ้อ จันหรอ เข้าใจแล้ว เดี่ยวฉันเอาไปให้เอง"

โคทาโร่พยักหน้าตอบแล้วเอาบทละครใส่กระเป๋า

แม้จะปิดเทอมฤดูหนาวแต่สมาคมคันทันก็ยังคงทำกิจกรรมอยู่ และพรุ่งนี้ก็เป็นวันทำกิจกรรมด้วย ดังนั้นโคทาโร่จึงคิดจะเอาบทไปให้ฮารุมิวันพรุ่งนี้เลย

"เออละ"

เมื่อเก็บของเข้ากระเป๋ารียบร้อยแล้วโคทาโร่ก็เอามือถือออกมาดูเวลา โดยเวลาในตอนนั้นเป็นเวลาบ่ายสามพอดี

"แม็กเคนจี้ จั๊นฉั่นขอไปทำงานก่อนนะเพื่อน"

"อะไรกัน จะกลับแล้วหรอ? อยู่ต่ออีกหน่อยเถอะน่า"

"ไม่ได้หรอก จั๊นมีงานพิเศษใหม่นะ"

"งานพิเศษ?"

"แจกใบปลิวร้านเค้กไงละ"

ตอนนี้โคทาโร่กับเคนจี้ก็ยังทำงานพิเศษชุดซากุราโบราณสถานอยู่ แต่เพราะปลายปีกับต้นปีเป็นวันหยุด โคทาโร่จึงต้องหางานพิเศษอื่นทำแทน

"ลำบากขนาดนั้นเลยหรอ? พ่อนายก็ส่งเงินมาให้ไม่ใช่หรือไง?"

"ชายชาตรีอย่างฉันไม่แตะเงินของพ่อหรอกพี่"

โคทาโร่ยิ้มอย่างโอ้อวด จากนั้นก็เอามือถือใส่กระเป๋ากางเกง แล้วหันหลังให้เคนจี้

"จั๊นฉั่นไปนะ"

"อ้อ แล้วเจอกันเพื่อน"

โคทาโร่เดินต่อไปทั้งอย่างนั้นโดยที่ไม่ได้หันกลับมามองเคนจี้เลย

"...อืม งานใหม่จั๊นหรอ..."

เคนจี้มองแผ่นหลังของโคทาโร่แล้วเอียงคอขงน เขารู้สึกติดใจกับคำว่า งานใหม่ อยู่พอสมควร

เนื่องจากเคนจิทำงานชุดซากโบราณสถานเหมือนกับโคทาโร่ จึงรู้ภาวะการเงินของโคทาโร่ดี ต่อให้ปลายปีกับต้นปีหยุดพักเขาก็ไม่คิดว่าต้องหางานใหม่ทำแต่อย่างใด

"...พักนี้หมอนั่นไม่ค่อยไปไหนกับเราด้วยสิ หรือว่าจะมีแฟนก็เลยต้องเก็บเงินซื้อของขวัญคริสต์มาสอะ? ไม่สิ คิดมากไปมั้ง..."

ในขณะที่เคนจิกำลังคิดอย่างนั้นอยู่ ก็มีใครบางคนเดินเข้ามาใกล้เขา

"แฟนจั้นหรอ แม็กเคนจี้คงคบกับสาวหน้าใหม่อีกแล้วหรอเนี่ย?"

"อ้าว? ท่านซาโตมิล่ะคะ?"

คนที่เดินเข้ามาหาเคนจี้ก็คือซึสึกะกับรุส ทั้งสองคนเดินออกมาจากซูเปอร์มาร์เก็ตหน้าสถานีแล้วสังเกตเห็นโคทาโร่กับเคนจิ จึงเดินมาหาพวกเขาที่ลานโบว์ลิ่งนั่นเอง

"อ้าว? คุณคาซางิกับคุณรุสไม่ใช่หรอเนี่ย?"

"สวัสดิ์จ้าแม็กเคนจี้คง"

"สวัสดิ์ค่ะ ว่าแต่ท่านแม็กเคนจี้ ท่านซาโตมิไปไหนแล้วล่ะคะ? เมื่อกี้ยังเห็นตัวอยู่เลยนี่นา"

หลังจากที่พูดทักทายกันเสร็จแล้ว รุสก็กวาดสายตาไปรอบๆ เพื่อมองหาโคทาโร่

ถึงจะเป็นช่วงบ่ายของวันธรรมดา แต่เพราะเป็นเวลาซื้อของของพวกแม่บ้านและเป็นช่วงวันหยุดฤดูหนาว จึงทำให้บริเวณหน้าสถานีมีคนมากพอสมควร ส่งผลให้โคทาโร่หลุดออกจากทัศนวิสัยของทุกคนไปแล้ว

"เจ้าโควี่เพิ่งกลับไปเมื่อกี่เอ็งครับ บอกว่าต้องไปทำงานพิเศษใหม่นะ"

"งานพิเศษใหม่? รู้อะไรบ้างหรือเปล่าคุณลุง?"

"ไม่ค่ะ เพิ่งเคยได้ยินนี่แหละ"

ไม่ว่าจะเป็นชิลีกะหรือรูสเองก็ไม่มีไม่รู้เรื่องงานใหม่ของโคทาโร่เลย

"ทั้งสองคนก็ไม่รู้เหวอครับเนี่ย?"

"แม็กเคนจี้คงก็เหมือนกันเหวอ?"

"ครับ ผมเพิ่งรู้เมื่อไม่กี่เอ็ง ถ้าทั้งสองคนยังไม่รู้ละก็... แบบนี้น่าสงสัยสุดๆ เลยแฮะ"

เคนจิเสะยะยืมแว่นมองไปตรงบริเวณที่โคทาโร่หายไป ใบหน้าของเคนจิคล้ายกับใบหน้าของโคทาโร่ตอนแกดังเคนจิมาก พอเห็นแบบนี้รูสก็หัวเราะคิกๆ แล้วถามเคนจิไปว่า

"ที่บอกว่าน่าสงสัยนี้ หมายความว่ายังไงเหวอคะ?"

"เจ้าโควี่ปิดบังเรื่องงานใหม่กระทั่งคนสนิทอย่างพวกเราไข่ม้อยละครับ ดังนั้นผมจึงคิดว่าหมอนั่นอาจจะมึนแฟนก็เลยต้องเก็บเงินไปเที่ยวไงครับ"

เคนจิคิดว่าโคทาโร่อาจจะมีแฟนเป็นตัวเป็นตนแล้ว

การที่โคทาโร่ปกปิดเรื่องนี้กับเพื่อนสนิทอย่างเคนจิและพวกรูส ก็หมายความว่ามึนเรื่องที่ไม่สามารถบอกให้รู้ได้ หรือไม่ก็ต้องการเอาเงินไปใช้ในเรื่องที่ไม่อยากให้ใครรู้ แต่ต่อให้เป็นโคทาโร่ก็คงจะไม่ไปยุ่งกับเรื่องชั่วร้ายหรอก ดังนั้นเคนจิจึงสันนิษฐานได้ว่าโคทาโร่ อาจจะมีแฟนแล้ว

เวลาที่โคทาโร่และพวกซึสึเกะรู้ว่าเคนจิอยู่กับสาวคนไหนก็มักจะให้ความสนใจอยู่เสมอ ดังนั้นเคนจิจึงคิดว่าโคทาโร่กลัวว่าจะเจอเหตุการณ์แบบเดียวกันจึงพยายามปกปิดเรื่องนี้เอาไว้

"แฟนของซาโตมิคงงั้นแหละ ใครกันนะ... ้วย อยากิรู้สุดๆ เลยอะ!"

พอได้ยินคำพูดของเคนจิ ซึสึเกะก็ทำตาเป็นประกาย เพราะซึสึเกะชอบเรื่องประเภทนี้อยู่แล้วจึงจินตนาการถึงแฟนของโคทาโร่ทันที

"คนรักของท่านซาโตมิงั้นเหรอ...?"

ทว่ารู้สึกกลับมีปฏิกิริยาตรงกันข้ามกับซึสึเกะ รอยยิ้มอ่อนโยนของเธอแปรเปลี่ยนเป็นสีหน้าอันเคร่งเครียดแทน

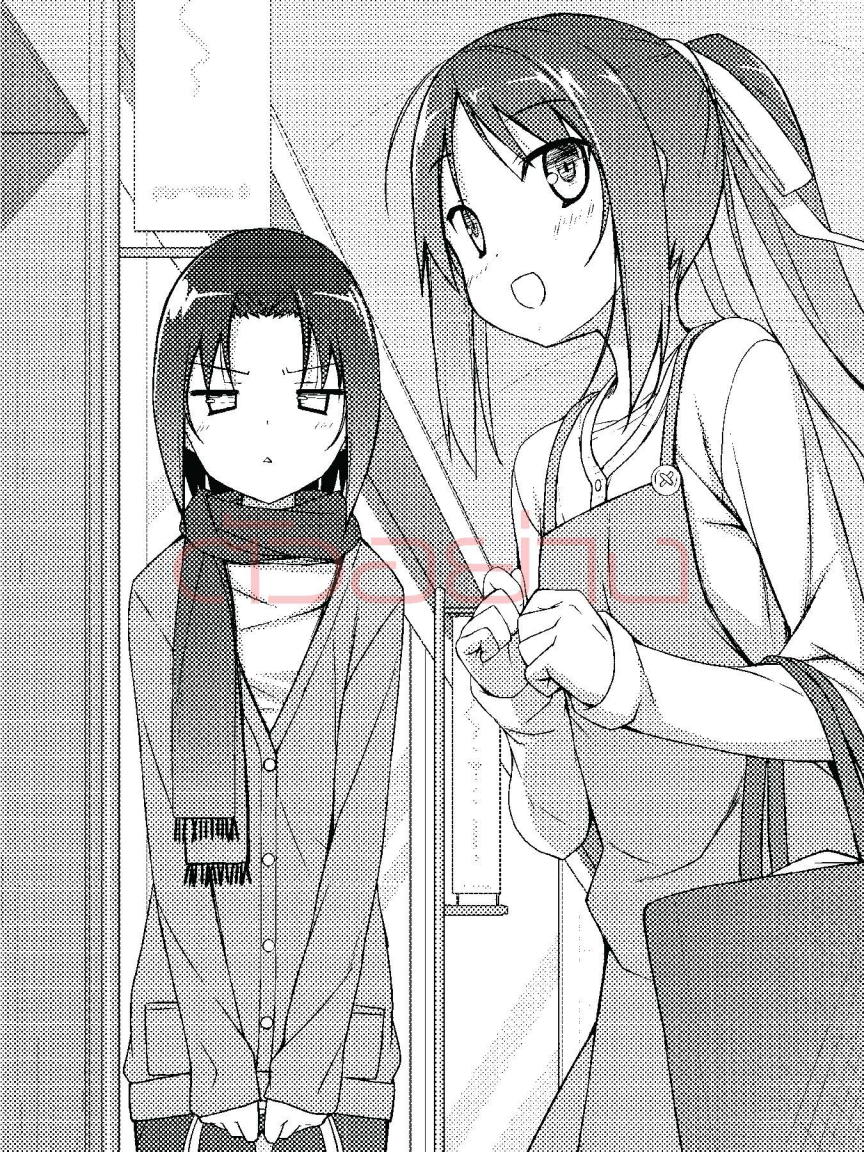
—— หรือว่า ความสัมพันธ์ระหว่างท่านคิริฮะจะไปไกลถึงขั้นนั้นแล้วหรือ...

ปัญหาเรื่องผู้หญิงของโคทาโร่อาจจะกลายเป็นปัญหาของเสียได้ ดังนั้นรูสจึงไม่สามารถมองผ่านไปได้เหมือนกัน

ตอนนั้นเป็นตอนที่โคทาโร่กำลังทำงานด้วยความแข็งขัน โดยหารู้ไม่ว่าตนเองได้ตกเป็นจุดสนใจของพวกเพื่อนๆ ไปแล้ว

"รับเด็กคริสต์มาสไหมครับ —— ! ร้านขนมปังฮารุคาเซะรับจองเด็กคริสต์มาสด้วยนะครับ —— !"

งานพิเศษใหม่ของโคทาโร่ ก็คือการ แต่งชุดซานตาคลอสแจกใบปลิว นั่นเอง

<http://shop.dexdub.com/>

หมวดนิยายแปล
ห้องป่วน - ไลท์โนเวล

9 786163 630278

ISBN 978-616-3630-27-8

Rokujoma no Shinryakusha!? 7

© 2011 Takehaya Illustration by Poco

Original published in Japan in 2011 by HOBBY JAPAN Co.,Ltd.

Hobby
JAPAN

DEXPRESS
PUBLISHING

ราคา 139 บาท

พอใกล้ถึงวันคริสต์มาสโคทาโร่ก็หางานพิเศษทำเพิ่ม จนทุกคนต่างคิดไปว่า “มีแฟนแล้วหรอเนี่ย!” ทำเอาบรรดาสาวๆ ต่างพากันตื่นเต้นและหึ่งไปตามๆ กัน กว่าเป้าหมายที่แท้จริงในการทำงานพิเศษของโคทาโร่คืออะไรกันแน่! อีกทั้งในขณะที่ยกละคร “อัสวินสี่ฟ้า” ตอนที่ 2 ของเกียสเสร็จสมบูรณ์ ก็ได้มีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นอีกด้วย เรื่องราวเลิฟคอมดี้ที่เหมือนจะสุขสงบแต่กลับดูตลกยิ่งกว่าที่คิดเล่ม 7 มาแล้ว!!

E LIGHT NOVEL

ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก HOBBY JAPAN